

Un număr vechi 2 lei

CURIERUL JUDICIAR

DOCTRINA — JURISPRUDENȚA — LEGISLAȚIUNE — ECONOMIE POLITICA — FINANȚE

DIRECTOR: CIRU ECONOMU

Licențiat în drept din Paris, Procuror-General la Inalta Curte de casație

PRIM-REDACTOR: ION N. CESARESCU

REDACTOR-PROPRIETAR: I. S. CODREANU

ABONAMENTUL

Pe an, în România	40 lei
6 luni	20 „
3 luni	10 „
Străinătate: 50 lei pe an, 25 pe 6 luni	

*Apare de două ori pe săptămână
sub redacțiunea unui comitet*

Abonamentele se plătesc tot-d'a-una înainte

Redacția & Administrația
București, CALEA RAHOVEI—5
Lângă Palatul Justiției
TELEFON № 16/98

S U M A R

Codul general al României C. Hamangiu de d. I. Em. Miclescu, Bibliografie.

JURISPRUDENȚĂ :

- Inalta Curte de casație și justiție s. I : *Lixandra Păun Neacșu ș. a. cu Ioana G. Popa ;*
Idem : *Iacob Sucher cu Primăria com. Constanța ș. a. ;*
Idem, s. II : *Avram Enache cu Ilie Iliescu ;*
Curtea de apel București, s. III : *Nicolae Neagoie zis Negoescu cu Maria Velicu Stan ;*
Tribunalul Ilfov, Secția de Notariat : *D. M. Tabacu cu Constantin Radu Popa Vulcănescu ;*
Tribunalul județului Vaslui : *Ch. Gherolimatos cu P. Vidrașcu ș. a. ;*
Studiul Statisticii de d-l *Locot. D-r G. D. Danielopol.*

BIBLIOGRAFIE**„CODUL GENERAL AL ROMÂNIEI“**

(Codurile, legile și regulamentele 1856—1907)
adnotate cu note explicative și de concordanță

C. HAMANGIU

Procuror la Curtea de apel din Iași

3 mari volume, legate în piele, cu 7200 pagini

Voluminoasa lucrare de codificațiune «*Codul General al României*» (ediția II) a d-lui C. Hamangiu, se prezintă în condițiuni excepționale de aranjament și concordare, așa că utilitatea ei se impune prin însuși felul în care este alcătuit și sistematizat enormul material legislativ de la 1856 până la 1907 luna Iunie inclusiv.

Cu drept cuvânt, savantul nostru juriconsult și profesor universitar d-l D. Alexandresco, în recenta sa dare de seamă făcută în ziarul «*Dreptul*» se exprimă asupra acestei utile și prețioase lucrări, că, «*fără contestațiune, este astăzi cea mai bună și cea mai complectă din câte a văzut până acum lumina zilei*».

Principala calitate a acestei noi edițiuni, este că ea, înlăturând legile vechi neaplicabile și textele abrogate, nu ne dă de cât *textul actualmente*

in vigoare, cu toate modificările suferite în cursul anilor, până în Iunie 1907, iar în numeroasele note care însoțesc textul, se arată legea sa de crețul în baza căruia s'a modificat cutare sa cutare articol, precum și reproducerea textului vechi în cazul când el este necesar a fi știut. Mai ales vol. I care cuprinde toate Codurile uzuale, d-l Hamangiu nu se mulțumeste de a publica textul în vigoare și de a ne pune în notă textul vechi, dar în acelaș timp d-sa adnotează toate Codurile cu o serie numeroasă de note explicative, în care sunt trecute diferențele dintre textul român și străin (francez, italian, prusian, belgian) de unde au fost împrumutate toate codurile noastre, remarcând de asemenea diferitele erori și inadvertențe ce s'au putut strecura în însuși textele noastre oficiale. Aceste adnotațiuni sunt extrem de importante pentru corecta înțelegere a textelor noastre, pentru că ele ne atrag de la început atențiunea asupra deosebirilor dintre textul român și cel străin, precum și asupra acelor erori și inadvertențe oficiale, care adese ori întunecă sensul unor articole din Codurile noastre uzuale. De asemenea, pentru înlesnirea stabilirei corelațiunei cu cele alte articole, legi și regulamente, d-l Hamangiu a pus în dreptul fiecărui articol al Codurilor publicate în primul volum, numeroase trimeteri la legile și regulamentele cu ele care sunt în legătură.

O altă calitate prețioasă a noiei edițiuni a d-lui Hamangiu, este înarmarea fiecărui cod cu un detaliat și complect index alfabetic, — *adevărate dicționare juridice*, — cu ajutorul cărora putem găsi cu cea mai mare înlesnire, textul de lege sa chestiunea de drept care ne interesează într'un moment dat. Aceste indexe alfabetice cari sunt o inovație în publicarea tuturor codurilor d-lui Hamangiu, prezintă un folos imens în practica zilnică, mai ales când în focul luptei juridice ce se desfășoară înaintea Tribunalelelor și Curților, avem nevoie urgentă de găsirea unui anume text,

care alt-fel l'am găsi așa de greu și așa de târziu.

O inovație fericită, pentru care suntem profund recunoscători d-lui Hamangiu, este anexa la finitul volumului întâi, a întregii legislațiuni vechi a țărilor noastre. Pentru prima oară avem întrunite la un loc toate legiurile vechi, începând cu *Codul Ipsilante* (Praviliceasca Condică 1780—1817), urmând cu *Codul Andronachi Donici* (1814—1817), *Codul Caragea al Munteniei* (1817—1832), *Codul Calimach al Moldovei* (1817—1832), și terminând cu *Regulamentele Organice* ale Munteniei și Moldovei (1832—1865). Se știe că adese ori în desbaterile Tribunalelor și Curților noastre vin în discuție textele vechilor noastre Coduri Calimach și Caragea, iar în Basarabia este și astăzi încă în vigoare Codul lui Andronache Donici, care se găsește așa de rar în vechea ediție cu litere cirilice. Pe lângă importanța lor din punct de vedere juridic și social, aceste legiuri vechi mai sunt importante și din punct de vedere al frumoasei limbi literare vechi în care sunt scrise, d-l Hamangiu redându-le după original, cu litere latine, a păstrat cu cea mai mare sfîntenie toată puritatea arhaică a limbei în care au fost scrise de vechii legiuitori.

Volumele II și III cuprind întreaga legislațiune în vigoare de la 1856 și până la 1907 luna Iunie inclusiv, cuprinzând toate legile, regulamentele, tractatele diplomatice, convențiunile de comerț, de extrădare și de îndeplinirea procedurilor, precum și multe decrete, decizii și chiar jurnale ministeriale, mai importante. Intreg acest imens material a 51 ani de legislație, d-l Hamangiu ni l redă *ast-fel cum este astăzi în vigoare*, cu toate modificările suferite de la votarea legii până în prezent. Această selecțiune și purificare a tuturor legilor și regulamentelor de toate textele abrogate și redarea lor în starea actuală în care trebuiesc aplicate, constituie marele merit și munca conștiincioasă și îndelungată depusă de autor în alcătuirea lucrării ce analizăm. Ambele volume II și III cuprind la finit un detaliat și complet *index alfabetic general* al tuturor codurilor, legilor, regulamentelor, tractatelor, convențiunilor, etc. cuprinse în toate cele trei volume, cu ajutorul căreia putem găsi cu cea mai mare înlesnire legea, regulamentul, convenția sau decretul ce căutăm și de care avem trebuință într'un moment dat. Acest amănunțit și bine sistematizat index alfabetic general, prin felul cum este alcătuțit, formează un adevărat *dicționar legislativ* al întregii legislațiuni în vigoare de la 1856 până la 1907 luna Iunie inclusiv.

În afară de aceste prețioase calități intrinseci a lucrării d-lui C. Hamangiu, ea se prezintă în acelaș timp în admirabile condițiuni estetice ca

legătură și imprimat. Tiparul curat, nou și vizibil, hârtia bună, formatul portativ și flexibil, eleganța și soliditatea legăturii, fac din lucrarea d-lui Hamangiu un adevărat ornament al orî-cărui birou sau bibliotecă.

I. Em. Miclescu
Fost magistrat
Avocat

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. I

Audiența de la 7 Septembrie 1907

Președenția D-lui CH. PHEREKYDE, Prim-Președinte

Lixandra Păun Neacșu ș. a. cu Ioana Gh. Popa

Judecarea cauzelor.—Nepronunțarea judecătorului asupra tuturor mijloacelor de apărare ce s'ar putea invoca.—Dacă neobservarea acestei dispozițiuni anulează hotărârea.

Tutore.—Dacă poate porni acțiune în numele minorului privitoare la un drept imobiliar, fără autorizația consiliului de familie.

Cestiuni privitoare la capacitatea minorilor de a sta în instanță.—Dacă se pot propune direct în casație — (Art. 89 l. jud. de ocol, și art. 408 C. civil).

1. *Dispozițiunile ultime ale art. 89 din legea judecătorilor de ocol prin care se prescrie că judecătorul să se pronunțe asupra tuturor mijloacelor de apărare, nu conține de cât un șfal pentru o bună administrațiune a justiției, fără sancțiunea nulității hotărârei în caz de neobservarea cu strictetă a acestei dispozițiuni, fiind peste puțină ca judecătorul să prevadă toate mijloacele de apărare ce s'ar putea invoca, în favoarea unui impriinat.*

2. *Tutorele nu poate porni acțiune în numele minorului, având de obiect un drept asupra vre-unui imobil, fără autorizațiunea consiliului de familie.*

3. *Cestiunea privitoare la capacitatea minorilor de a sta în instanță, fiind de ordine publică, se poate ridica direct în casație.*

Decizia No. 269/907.—Casată, în lipsa intimațiilor, după recursul făcut de Lixandra Păun Neacșu ș. a. sentința tribunalului Dâmbovița No. 101/904, dată în proces cu Ioana Gh. Popa cu autorizația soțului său Gh. Popa.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat I. Maxim Lenș în dezvoltarea motivului I de casare ;

Pe d-l avocat M. Panaitescu în dezvoltarea motivului al doilea de casare ;

Deliberând,

Asupra mijlocului de casare :

«Violarea autorității lucrului judecat și a art. 89 din legea judecătorilor de ocol. Hotărârea de eșire din indiviziune, pronunțată în ziua de 11 August 1903, când s'a discutat chestiunea filiațiunei, este rămasă definitivă, de oare-ce n'a fost apelată în termen de o lună de la pronunțare. Făcându-se apel numai în contra hotărârei care dispunea numai asupra formării mesei succesoriale, hotărâre pronunțată în ziua de 6 Octombrie 1903, Tribunalul nu mai putea pune în discuție chestiunea filiațiunei, chestiune care era tranșată definitiv prin hotărârea din 11 August 1903. De și chestiunea n'a fost discutată în apel, totuși tribunalul, pe baza art. 89 din legea judec. de ocol, care dispune că judecătorul trebuie să se pronunțe asupra tuturor mijloacelor de apărare, chiar dacă aceste mijloace n'au fost invocate de părți, trebuia din oficiu să ridice chestiunea și să nu violeze autoritatea lucrului judecat, chestiunea filiațiunei a minorilor fiind deja câștigată printr'o hotărâre rămasă definitivă»

Având în vedere sentința supusă recursului din care rezultă că, Marița Constantin Dragu, în calitate de tutoare legală a minorilor săi copii, a intentat acțiune în contra intimității de azi în recurs Ioana Gh. Popa, cerând esirea din indiviziune și împărțirea averii rămasă de la defunctul Mihaï Dragu ;

Că, tribunalul, în apel, prin sentința atacată azi cu recurs, a respins acțiunea ca neîntemeiată ;

Considerând că se constată din sentința supusă recursului, că reclamanta Marița C. Dragu, nu numai că în apel dinaintea tribunalului, n'a făcut nici o obiecțiune asupra cesțiunii că filiațiunea minorilor săi copii ar fi fost tranșată prin hotărârea din 11 August 1903, rămasă definitivă, dar a primit discuțiunea asupra acestei cesțiuni, adusă în desbateri de intimitate Ioana Gh. Popa, care se găsea apelantă în cauză ;

Considerând că dispozițiunile ultime ale art. 89 din legea judecătorilor de pace, prin care se prescrie că judecătorul să se pronunțe asupra tuturor mijloacelor de apărare nu conține de cât un sfat pentru o bună administrațiune a justiției, fără sancțiunea nulității hotărârei în caz de neobservarea cu stricteță a acestei dispozițiuni ; fiind peste puțină ca judecătorul să prezavă toate mijloacele de apărare ce s'ar putea invoca în favoarea unui împlicinat ;

Considerând că astfel fiind și întru cât cesțiunea autorității lucrului judecat rezultând din hotărârea de la 11 August 1903, nu este de ordine publică și nu s'a ridicat dinaintea tribunalului, mijlocul de casare urmează a fi respins ;

Asupra motivului de casare :

« Exces de putere și violarea art. 367, 408, 410 din C. c. întru cât minorul a fost judecat la intentarea acțiunii imobiliare, fără autorizarea consiliului de familie.

« De și în apel, minorul a figurat numai ca defendor totuși e evident că la prima instanță el n'a putut să reclame fără îndeplinirea formelor legiuite, și deci tribunalul trebuia înainte de a'l condamna în fond și în apel să examineze din oficiu dacă instanța fusese legată în formele ei legale. spre a nu se compromite prin nepregătirea suficientă a dovezilor, interesele în cauză ; — Acest mijloc fiind de ordine publică poate fi invocat direct în casație pe baza art. 952 din C. civ. de acei cari au rolul de a reprezenta interesele incapabilului iar nu ale lor proprii ».

Considerând că după art. 408 C. c. tutorele nu poate porni acțiunea în numele minorelui, având de obiect un drept asupra vre-unui imobil, fără autorizarea consiliului de familie ;

Considerând că în speță acțiunea fiind intentată de Marița C. Dragu, în calitate de tutoare legală a minorilor săi copii, precum se constată chiar în hotărârea atacată cu recurs, și având de obiect împărțirea unei averi imobiliare ce ar fi rămas de la bunul despre tată al minorilor, nu putea fi pornită fără autorizarea consiliului de familie ;

Considerând că cesțiunea privitoare la capacitatea minorilor de a sta în judecată, fiind de ordine publică, se poate ridica direct în casație ;

Considerând că astfel fiind, acest mijloc de casare se găsește întemeiat ;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

Audiența de la 12 Septembrie 1907

Președenția D-lui GH. PHEREKYDE, Prim-Președinte

Ioan Sucher cu Primăria comunei Constanța ș. a.

Daune interese. — Acțiune în daune. — Cazul în care acțiunea în daune este admisibilă. — (Art. 998 și 999 C. civil).

Conform art. 998 și 999 C. civil, acțiunea în daune este admisibilă numai dacă paguba

suferită este consecința directă și imediată a unui fapt imputabil autorului.

Decizia 278/907. — Respins recursul făcut de Iacob Sucher, contra deciziunii Curței de apel Galați s. II No. 79/905 dată în proces cu Primăria comunei Constanța și Creditul Urban București.

Curtea,

Ascultând pe d-nul adv. Pavel Macri în dezvoltarea motivelor de casare ;

Pe d-l adv. I. Vilacros din partea creditului asemenea în susținerea motivelor de casare ;

Pe d-l adv. I. Roman în combateri ;

Deliberând,

Asupra motivului de casare invocat :

« Violarea art. 998 și 999 cod. civil. În adevăr: Primăria de Constanța, vânzând lui Dimitrie Hrisicos un loc viran a coprins în vânzare și un drum după marginea aceluia loc, drum care servea de comunicație imobilului meu învecinat și care eu pretind că era drum public. Primăria prin acest fapt constant și recunoscut de dânsa mi-a cauzat daune privând imobilul meu de singura esire ce avea la stradă. Curtea respingându-mi acțiunea ca inadmisibilă pe cuvânt că nu Primăria ci Hrisicos care cumpărând a închis locul ar fi autorul direct și imediat al daunei mele. a violat citatele articole, de oare-ce cauza principală și absolut eficientă a privațiunii mele de uzul drumului public consistă în faptul Primăriei care l'a transportat în proprietate privată prin vânzarea făcută lui Hrisicos al cărui fapt n'a fost de cât o consecință naturală a acelei vânzări ».

Având în vedere deciziunea supusă recursului din care rezultă că obiectul procesului de față ast-fel cum a fost susținut și dezvoltat dinaintea Curței de fond, constă în cererea recurentului de azi, Iacob Sucher, ca Primăria comunei Constanța să fie obligată a-i plăti suma de 7400 lei, ca daune interese ce ar fi încercat prin faptul că numita primărie vânzând lui Hrisicos împreună cu un loc viran al ei și locul ce servea de stradă, care nu era proprietatea ei, ci de domeniu public, iar Hrisicos împreună cu un oare-care Birinfeld, care a cumpărat de la Hrisicos parte din acel loc și stradă, făcând construcțiuni pe acel pământ cumpărat de dânsii, i-au împedat reclamantului trecerea de la proprietatea sa în drumul public, cauzându-i ast-fel daunele reclamate ;

Considerând că Curtea de fond, constată prin deciziunea atacată, că primăria n'a vândut lui Hrisicos de cât un loc viran al ei, iar nu vre-o stradă publică, după cum se pretinde de recurent ;

Considerând că din dispozițiunile art. 998 și 999 C. civil rezultă că acțiunea în daune este admisibilă numai dacă paguba suferită este consecința directă și imediată a unui fapt imputabil autorului ;

Considerând că în specie daunele reclamate isvorând din tulburarea unui drept de servitute ce Iacob Sucher a susținut dinaintea Curței de fond că avea asupra preținsei stradele ce primăria a vândut lui Hrisicos și Birinfeld, iar tulburarea fiind constant în fapt că s'a săvârșit de către aceștia prin construcțiunile făcute de dânsii pe locul cumpărat de la primărie, numai în contra lor putea reclamantul Sucher să-și îndrepteze acțiunea de față, și prin urmare cu drept cuvânt Curtea de fond, și printr-o bună interpretare a sus citatelor texte de lege a apărât pe primăria comunei Constanța, prin deciziunea atacată, de pretențiunea reclamantului Iacob Sucher ;

Considerând că ast-fel fiind, mijlocul de casare invocat se găsește neîntemeiat ;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge, etc.

INALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE, S. II

Audiența de la 3 Septembrie 1907

Președenția D-lui G. LICIU, Consilier

Avram Enache cu Ilie Iliescu

Contestație la executare. — Cererea părții de a se anula un act de procedură pe această cale. — Dacă o asemenea nulitate se poate pronunța pe această cale extra-ordinară, când actul nu s'a petrecut la prima instanță și partea avea dreptul a cere în apel nulitatea lui, lucru ce nu a făcut. — (Art. 735 Pr. civ.).

Dacă nulitatea unui act de procedură se poate invoca și pe căile extra-ordinare ale recursului în casație sau contestațiune la executare, și partea are facultatea a recurge la una sau alta din aceste căi extra-ordinare, aceasta se poate numai când e vorba de un act de procedură de la instanța de apel, nu și atunci când actul de procedură este urmat la prima instanță și pentru care partea avea dreptul de apel, având prin urmare posibilitate a cere și obține nulitatea actului înaintea instanțelor ordinare.

Decisiunea No. 194/907. — Casată, în urma recursului făcut de Avram Enache, sentința Trib. Dolj S. I No. 152/907, dată în proces cu Ilie Iliescu.

Curtea,

Ascultând pe d-l avocat Dumitrescu, din partea recurentului, în desvoltarea motivelor de casare;

Deliberând,

Asupra motivului I de casare:

«Tribunalul, prin sentința atacată, anulând cartea judecătorească ocolului I Craiova No. 2583/901 și titlul executor pus asupra-i, a comis un exces de putere și a violat art. 376 Pr. civilă și autoritatea lucrului judecat, de oare-ce acea carte de judecată fiind atacată cu apel de către intimatul Ilie Ionescu, și lăsând să se perime acel apel, s'a acoperit ori-ce nulitate, dacă ar fi existat, în privința procedurii de chemare relativ la pronunțarea acestei cărți de judecată».

Având în vedere sentința supusă recursului din care se constată că Ilie Iliescu fiind obligat în lipsă, prin cartea de judecată a judecătorească ocolului Craiova No. 2347/901, să plătească recurentului Avram Enache o sumă de bani, a atacat cu opoziție acea carte de judecată; Că neprezentându-se să-și susție opoziția, ea a fost respinsă prin cartea de judecată din 23 Noembrie 1901, cu No. 2583;

Că pârâtul făcând apel în contra acesteia din urmă cărți de judecată, Trib. Dolj, prin sentința No. 107/904 a perimat acel apel; Că recurentul cerând și obținând investirea cu formula executorie a cărților de judecată mai sus menționate, Ilie Ionescu a făcut contestație la urmărire, care contestație a fost admisă de Tribunal, în apel, prin sentința supusă astăzi recursului, anulându-se urmărirea și dispunând, Tribunalul, ca părțile să fie citate din nou înaintea judecătorului de ocol în judecarea opozițiunei;

Având în vedere că motivul pentru care Tribunalul a admis contestația este că la termenul de 23 Noembrie 1901, când s'a judecat înaintea judecătorului de ocol, opoziția pârâtului, procedura nu a fost bine îndeplinită;

Considerând că după art. 735 No. 2 Pr. civ. un act

de procedură se poate anula când călcarea formei a pricinuit părții care o invoca o vătămare pe care nu o poate îndrepta de cât anulând actul;

Că acest articol trebuie înțeles în sensul că anularea unui act de procedură nu se mai poate cere atunci când partea a avut posibilitatea de a obține pe căile ordinare de atac ale hotărârilor și de care dânsa n'a uzat; în acest caz partea nu mai poate, pe calea contestațiunei la executare, să invoace nulitatea unui act de procedură pe care l-ar fi putut invoca la fond;

Că dacă nulitatea unui act de procedură se poate invoca și pe căile extra-ordinare ale recursului în Casație, sau contestațiunei la executare, și partea are facultatea de a recurge la una sau alta din aceste căi extra-ordinare, aceasta însă se poate numai când este vorba de un act de procedură de la instanța de apel, nu și atunci când actul de procedură este urmat înaintea primei instanțe și partea are dreptul de apel și, prin urmare, are posibilitatea de a cere și obține nulitatea actului înaintea instanțelor ordinare;

Că, prin urmare, când partea, pentru a obține nulitatea unui act de procedură, are deschisă calea ordinară a apelului, nu poate, nefăcând uz de această cale ordinară, sau lăsând apelul să se perime prin părăsirea instanței timp de 2 ani, să recurgă la o cale extra-ordinară, precum a făcut pârâtul Ilie Ionescu cu succes înaintea Tribunalului de Dolj;

Că Tribunalul admițând dar contestația a comis un exces de putere și a violat și autoritatea lucrului judecat rezultând din hotărârile instanțelor ordinare de fond rămase definitive și executorii;

Că de aceia motivul de casare este întemeiat;

Pentru aceste motive, Curtea, casează, etc.

CURTEA DE APEL DIN BUCUREȘTI, S. III

Audiența de la 9 Iunie 1907

Președenția D-lui OSCAR N. NICULESCU, Consilier

Nicolae Neagoie zis Negoiescu cu Maria Velicu Stan

Decisiunea No. 162

Hotărâre definitivă. — Darea unei asemenea hotărâri contra vânzătorului unui lucru, posterior înstrăinării. — Considerarea ei față de succesori ca «*res inter alios acta*».

1. Prin transmiterea lucrului cu titlu particular, vânzătorul se desesizează de toate drepturile sale și numai poate face nici un act de dispozițiune în prejudiciul succesoriului său, el ne mai având nici un interes și nici calitatea de al reprezenta în justiție; că succesoriul având drept asupra lucrului și interes în privința conservării lui, dreptul și interesul nu pot fi stinse sau compromise prin hotărâri definitive, pronunțate în urma transmiterii.

Ast-fel, hotărârea definitivă data contra autorului posterior înstrăinării, este pentru succesori «*res inter alios acta*».

S'a ascultat d-l avocat Budișteanu în desvoltarea incidentului de a se reveni asupra admiterii probei cu martori;

D-l avocat Cernea în combateri;

Curtea deliberând,

Asupra incidentului ridicat de apelant de a se reveni asupra încheerii, prin care s'a admis intimatedei proba cu martori;

Având în vedere că, prin încheierea cu No. 1730, din 11 Aprilie 1907, în urma discuțiunilor contradictorii ale părților, Curtea a admis intimatedei proba cu martori, pentru a dovedi violența întrebuițată de fostul ei soț, Vasile I. Marin, contra sa, și care a determi-

nat-o să-l introducă, ca cumpărător, în actul de cumpărătoare;

Având în vedere că, admiterea acestei probe cu martori este o încuviințare premergătoare, care fără a hotărâ în totul pricina, prepară deslegarea ei și deci potrivit art. 160, din procedura civilă, judecătorii sunt legați de aceste încuviințări premergătoare; prin urmare nu mai pot reveni asupra acelei încuviințări;

Considerând că, în afară de aceasta, în drept chiar, proba cu martori este admisibilă în speță, de oare-ce această dovadă nu are de obiect a constata contra celor constatate de judecătorul care a instrumentat, sau contra conținutului actului, ci numai faptul că, dacă în act figurează ca cumpărător și Vasile I. Marin, fostul soț al intimitei de astăzi, aceasta provine din cauză că numitul a întrebunțat violențe asupra intimitei; deci din combinațiunea art. 1173 și 1198 din codul civil proba cu martori este admisibilă.

Pentru aceste motive, respinge incidentul.

După care, s'a ascultat d-l avocat Budișteanu în desvoltarea motivelor de apel;

D-l avocat Cernea în combateri;

Curtea deliberând,

Având în vedere apelul făcut de Nicolae Neagoe zis Negoescu, contra sentinței civile cu No. 367, din 1905 a Tribunalului Ilfov, secția IV;

Având în vedere că, prin sentința apelată, tribunalul a respins ca nefondată acțiunea intentată de Nicolae Neagoe, zis Negoescu, contra Mariei Velicu Stan, zisă Stănescu, acțiunea având de obiect esirea din indiviziune a imobilului din fundătura Buzestii No. 6;

Având în vedere că, din debateri și acte rezultă următoarele: la 11 Aprilie 1902, intimata de astăzi Maria Velicu, fostă Maria V. Marin, și fostul său soț Vasile I. Marin, prin actul autentificat la No. 3127 de Tribunalul Notariat Ilfov, cumpără imobilul din București, strada fundătura Buzestii No. 6. La 28 Octombrie 1902, prin actul autentificat la No. 8798, de același tribunal, Vasile I. Marin, constituie ipotecă partea sa indiviză lui Tache Ionescu.

La 10 Ianuarie 1903, intimata de astăzi, intențază acțiune contra soțului ei Vasile I. Marin, pentru a-i se recunoaște numai ei dreptul de proprietate asupra zisului imobil, întru cât soțul numai prin violențele ce a întrebunțat în contra sa, a obținut să fie trecut în act ca cumpărător. La 2 Mai 1903, prin actul autentificat la No. 3620, Vasile I. Marin vinde partea sa indiviză din acel imobil lui Nicolae Neagoe, zis Negoescu, apelantul de astăzi. La 25 Noembrie 1903, Tribunalul Ilfov, secția IV-a, prin sentința cu No. 1036 admite acțiunea Mariei V. Marin contra soțului său Vasile I. Marin, și-i recunoaște dreptul exclusiv asupra imobilului sus menționat, cumpărat cu actul autentificat la No. 3127 din 1902, de Tribunalul Ilfov, secția de notariat, sentință rămasă definitivă;

Având în vedere, că posterior acestora, adică la 4 Mai 1905, Nicolae Neagoe, zis Negoescu, în baza actului de cumpărătoare a jumătate parte indiviză a lui V. Marin, a chemat în judecată pe Maria Velicu Stan, pentru a se pronunța esirea din indiviziune a sus zisului imobil și tribunalul prin sentința apelată astăzi, a respins ca nefondată acțiunea, întemeindu-se pe sentința cu No. 1036, din 25 Noembrie 1903, a Tribunalului Ilfov, secția IV, obținută de Maria Velicu Stan, contra fostului ei soț Vasile I. Marin, prin care i se recunoaște numai ei dreptul de proprietate asupra imobilului în litigiu;

Având în vedere că apelantele susțin că această sentință a Tribunalului Ilfov, nu-i este opozabilă, de oare-ce a cumpărat imobilul în cesiune după intențarea acțiunii, de către intimata Maria Velicu Stan, contra soțului său Vasile I. Marin și înainte de pronunțarea hotărârei;

Având în vedere că cesiunea de a se ști, dacă achi-

sitorii cu titlul particular sunt reprezentați de autorul lor pendente lite, adică când titlul lor a luat naștere posterior introducerii acțiunii și înainte de pronunțarea hotărârei, este discutată în drept; că dacă într-o părere se susține afirmativa, întemeiată pe quasi-contractul judiciar ce intervine între părțile litigante în momentul când se leagă instanța, și pe efectul declarativ la data cererei al sentințelor judecătorești, totuși, cum văzătorul prin transmiterea lucrului cu titlul particular, se deșezisează de toate drepturile sale, și numai poate face nici un act de dispozițiune în prejudiciul succesorului său, el nu mai are nici un interes și nici calitate de a-l reprezenta în justiție; că succesorul având drept asupra lucrului și interes în privința conservării lui, dreptul și interesul nu poate fi stinse sau compromise prin hotărâri definitive, pronunțate în urma transmiterii; că ast-fel fiind, hotărârea definitivă dată contra autorului, posterior înstrăinării, este pentru succesor «res inter alios acta»;

Considerând că, pe temeiul acestor principii de drept, intimata nu poate să opună apelantului, sentința Tribunalului Ilfov, secția IV, cu No. 1036 din 1903, ci urmează a face și față de acesta dovada violențelor exercitate asupra ei, de către fostul ei soț;

Având în vedere că, în acest scop, intimata a cerut să administreze proba testimonială;

Având în vedere că Curtea, prin încheierea cu No. 1730 din 11 Aprilie 1907, a admis intimitei această probă pentru a dovedi violența întrebunțată contra sa de către fostul ei soț Vasile I. Marin, și care a determinat-o să-l introducă și pe dânsul în act ca cumpărător;

Considerând că, din depozițiile martorilor: Iacovache Niculescu, Constantin Negoescu și Maria Petrescu, ascultați de Curte sub prestare de jurământ conform art. 196 din procedura civilă, rezultă că, în adevăr, Vasile I. Marin, fostul soț al intimitei, a întrebunțat violențe, amenințând-o și chiar lovind-o pentru a o determina ca să-l introducă și pe dânsul în act ca cumpărător, alături de dânsa, al imobilului din strada fundătura Buzestii No. 6;

Că dar, de aci rezultă și Curtea și-a format deplină convingere, că imobilul din str. fundătura Buzestii No. 6, prevăzut în actul autentificat de Tribunalul Ilfov, secția de notariat, sub No. 3127 din 1902, este cumpărat numai de Maria V. Marin, astăzi Maria Velicu Stan, cu banii săi proprii, și că nu a aparținut și lui Vasile I. Marin;

Că, prin urmare, Vasile I. Marin, neavând nici un drept de proprietate al imobilului sus menționat, nu putea să transmită lui Nicolae Neagoe, zis Negoescu, nici un drept asupra acestui imobil;

Având în vedere că apelantul, în mod subsidiar, a cerut în instanță proba cu martori numai pentru a dovedi buna credință a sa;

Considerând că, chiar dacă dovedit ar fi că, apelantul este cumpărător de bună credință, această împrejurare nu rezolvă procesul, căci nu buna sau rea credință a sa se discută astăzi, ci, dacă s'a întrebunțat violențe de autorul său în contra intimitei; așa că această probă este inutilă de administrat;

Considerând că deși prin concluziunile scrise apelantul cere contra-probă spre a combate depozițiile de martori propuși de intimată, totuși aceasta nu poate fi ținută în seamă, întru cât în instanță nu s'a cerut proba testimonială în acest scop, ci numai pentru dovedirea bune credințe a apelantului;

Considerând că, ast-fel fiind, apelul făcut de Nicolae Neagoe zis Negoescu, este neîntemeiat și dar urmează a fi respins, confirmându-se hotărârea tribunalului;

Pentru aceste motive, Curtea, respinge apelul.

(ss) Oscar N. Nicolescu, M. Ciocârdia, C. Sărățeanu

TRIBUNALUL ILFOV, Secția de Notariat

Audiența de la 14 Iunie 1907

Președenția D-lui P. HAGIOPOL, Președinte

D. M. Tabacu cu Constantin Radu Popa Vulcănescu

Urmărire de venituri. — Incidente relative la nulitatea actelor de procedură. — Dreptul părților de a le propune în ziua judecării, fără cerere în scris. — Validitatea urmăririi. — Lipsa unui act scris în momentul cererii de urmărire. — Dacă actul scris se poate depune mai târziu. — Nulitatea urmăririi. — (Art. 525 și 480 proc. civilă).

1. *Singurul text de lege care se ocupă de opozițiunii și cereri incidente la o urmărire este dispoziția art. 525 proc. civilă, care de și este pusă la urmărirea de bunuri nemișcătoare, dar întru cât conține într'ânsa un principiu general, se aplică la toate urmărirea fie asigurătoare sau de executare, întru cât, la aceste urmăriri nu este vre-o dispoziție care să reglementeze această materie, sau să deroge de la dânsa.*

Ast-fel, în materie de urmărire de venituri nulitatea actelor de procedură să poate invoca chiar în ziua judecării, fără cerere în scris, putând fi propusă de ori-ce persoană interesată, și chiar din oficiu.

2. *În principiu hotărârile judecătorești sunt presupuse a fi judecate, și au efect retroactiv de la data intențării acțiunii așa că validitatea ei trebuie a se examina, nu în momentul judecării ci în momentul introducerii ei. Prin urmare legea prevăzând că încuviințarea unei urmăriri nu se face de cât pe temeiul unui act scris, faptul că actul scris nu s'a depus în momentul încuviințării urmăririi, face ca urmărirea făcută să fie inoperantă.*

Tribunalul,

Asupra cererii D-lui D. M. Tabacu, făcută prin petiția înregistrată la No. 38266/905, de a se urmări veniturile generale a le mai multor imobile, între care, a unei vii situate în București pe marginea Dâmboviței lângă abator, averea debitorului său Constantin Radu Popa Vulcănescu, în baza sentinței Trib. Ilfov, Secția II C. C. cu No. 641/905, investită cu titlu executor;

Având în vedere că, din desbaterile urmate în instanță, actele prezentate, cum și din concluziunile scrise depuse de părți se constată: că d-l D. M. Tabacu, fiind creditor cu suma de lei 3300 a lui Constantin Radu Vulcănescu, cere prin petiția înregistrată la No. 38266/905, pe baza numai a unei garanții de una mie lei, de a se urmări veniturile imobilului debitorului său și a unei vii pe care se pretinde a fi proprietatea altuia, a d-lui Dumitru Anastasescu, iar Tribunalul, prin jurnalul cu No. 9842/905, încuviințează înființarea sechestrului, însă fără citarea părților și fără ca cererea să fie întemeiată pe act scris. Cu ocazia validării urmăririi veniturilor generale a acestor imobile sunt citați, în afară de debitorul Constantin Radu Popa Vulcănescu și d-l Dimitrie Anastasescu;

Aceste sunt faptele.

Având în vedere că d-l Dumitru Anastasescu, prin d-l avocat N. Alexandrescu, se opune la această cerere și susține, între altele, că urmărirea de venituri generale în cazul când cererea nu este întemeiată pe

act scris conf. art. 480 proc. civilă, nu putea fi încuviințată de cât printr'o hotărâre dată în urma înfățișării părților, că întru cât în speță această urmărire a fost încuviințată printr'un jurnal al Tribunalului, numai pe temeiul unei garanții de una mie lei, dar fără titlu scris și fără citarea părților, este rău încuviințată și urmează a fi anulată;

Având în vedere că, creditorul urmăritor D. M. Tabacu, prin d-nii avocați Em. Dan și C. Naumescu, susține că d-l Dimitrie Anastasescu, este fără calitate de a ridica vre-o obiecțiune, căci fiind citat numai ca chirieș în această urmărire, nu poate avea alt rol, de cât pe acela al tertului poprit, chemat să declare dacă datorește sau nu ceva debitorului Constantin Radu Popa Vulcănescu, sau să invoace vre-un mijloc legal de liberațiune, iar nici de cum dreptul de a ridica asemenea obiecțiuni care nu poate fi făcute de cât când ar fi legată instanța în temeiul unei contestațiuni, lucru ce nu a făcut, că este fără calitate a le ridica, ele urmează a fi înlăturate din acest proces, și prin consecință a se valida urmărirea;

Având în vedere că, singurul text de lege care se ocupă de opozițiune și cereri incidente la o urmărire, este dispoziția art. 525 proc. civ., care de și este adăvărat că în procedură este pusă la urmărirea de bunuri nemișcătoare, dar conținând într'ânsa un principiu general se aplică la toate urmărirea, fie asigurătoare sau de executare, întru cât la aceste urmăriri nu este vre-o dispoziție să reglementeze această materie sau să deroge de la dânsa;

Având în vedere că, dispozițiile art. 525 proc. civ. prevede, între altele, că în ce privește nulitatea actelor de procedură în tot timpul urmăririi ea se va putea invoca chiar în ziua vânzării cu ocazia licitației, fără cerere înscris;

Având în vedere că, destiunea «dacă urmărirea generală de venituri, în cazul când cererea nu este întemeiată pe act scris, trebuie a fi înființată cu sau fără, citarea părților» tinzând a pune în discuție regularitatea procedurii încuviințării urmăririi de venituri, constituie un incident relativ la un act de procedură;

Că dar, așa fiind, d. Dumitru Anastasescu este în drept a discuta nulitatea urmăririi, indiferent dacă a făcut sau nu contestație;

Având în vedere că, în afară de aceasta, legile de executare, având menire, între altele, și de a împiedica abuzurile debitorilor față de creditorii săi, cum și a creditorilor față de debitorii lor, sunt clasate printre legile de ordine publică, ca atare în caz de violațiunea unuia din principiile ei, neobservarea lui atrage nulitatea executării, putând fi propusă, de ori-ce persoană interesată și în tăcerea părților, din oficiu de autoritate judecătorească;

Că dar, așa fiind, chiar presupunând că d. Dumitru Anastasescu nu ar avea calitate, fără o contestație în scris, să ridice această obiecțiune, totuși Tribunalul este în drept a o reține din oficiu și a discuta teineicia ei;

Având în vedere că, dispos. art. 480 Pr. civ. prevede, între altele, când nu există act scris, sechestrul se va putea înființa prin o hotărâre dată în urma înfățișării părților, însă numai sub dare de cautiune, echivalentă cu a treia parte din suma urmărită;

Având în vedere că, din ordonanța tribunalului cu No. 9842/905, cât și din însăși petiția creditorului, prin care cere această urmărire, se constată: că această urmărire de venituri s'a cerut și s'a efectuat numai în baza unei garanții de una mie lei;

Că dar, așa fiind, întru cât, această urmărire de venituri a fost încuviințată cu violarea dispozițiilor art. 480 Pr. civ. fără să fie întemeiată pe act scris și fără citarea părților este rău ordonată și urmează a se anula;

Având în vedere că, se mai obiectează că din eroare d. greșier, nu a trecut în jurnalul tribunalului actul scris, căci l'au avut în acel moment și este gata a l' depune acum pe masa tribunalului;

Având în vedere că, în principiu, hotărârile judecătorești sunt presupuse a fi judecate și au efect retroactiv de la data intentării acțiunii, prin urmare, validitatea cererii urmăririi, dacă este sau nu regulat încuviințată, trebuie examinată nu în momentul judecății, ci în momentul introducerii ei;

Având în vedere că, dacă este constant că cererea cum și încuviințarea urmăririi n'au fost întemeiate pe act scris, faptul că acest act scris să depune acum pe masa tribunalului, este inoperant, întru cât, discuțiunea urmează a fi circumscrisă și validitatea urmăririi trebuie a se examina nu în momentul judecății, ci la data încuviințării ei, așa în cât, din această pricină, această obiecțiune este ne fondată și cată a fi respinsă;

Având în vedere că, din momentul ce acest motiv este fondat, devine fără interes a se mai discuta și cele-l'alte motive invocate;

Având în vedere și cererea d-lui D. Anastasescu, de a-i se acorda cheltueli de judecată pe care tribunalul, apreciind o găsește întemeiată și le fixează la suma de lei una sută;

Pentru aceste motive, redactate de d-l președinte, Tribunalul, admite, etc.

(ss) P. Hagiopol, N. N. Joanid.

TRIBUNALUL JUDEȚULUI VASLUI

Audiența de la 23 Noembrie 1906

Președenția D-lui Al. N. VIFOREANU, Președinte

Sentința civilă No. 414

Act de amanet. — Cumpărătorul unui lucru determinat. — Raportul lui față cu vânzătorul. — Obligațiunii personale ale vânzătorului. — Dacă ele pot fi opozabile cumpărătorului.

Cumpărătorul unui lucru determinat, față cu vânzătorul este un reprezentant cu titlu particular, ast-fel în cât nu-i sunt opozabile de cât drepturile reale constituite asupra lucrului vândut înainte de achizițiune; că obligațiunile personale ale vânzătorului nu-i sunt opozabile, de oare-ce el nu-l reprezintă pentru universalitatea bunurilor.

Tribunalul,

Având în vedere că, Trib. Iași secția I-a prin sentința civilă No. 360/906 și-a declinat competența de a judeca acțiunea intentată de Gh. Gherolimos, domiciliat în Iași, contra lui Petrache Flocea, Vasile Flocea și Petrache Vidrașcu, agricultori domiciliați în cătunu Runcu comuna Gârbești, județul Vaslui, și a dispus trimiterea afacerii în judecata Tribunalului Vaslui;

Având în vedere că, această acțiune are de obiect de a obliga pe părții de a restitui reclamantului o locomobilă sistem Ruston Proctor putere de 10 cai, No. 2116 și o batoză sistem Ramson de 10 cai putere, cu No. 9966 în bună stare, sau în caz de neexecutare, să fie obligați în mod solidar la plata sumei de 5000 lei valoarea acestor două mașini, 50 lei pe zi daune cu începerea de la primirea citației și până la restituirea mașinilor precum și dobânzi de la cerere și cheltueli de judecată;

Având în vedere concluziile părților precum și actele aflate la dosar;

Având în vedere că, se constată următoarele: că Leon Nivinschi, prin actul autentificat de Trib. Vaslui sub No. 1340 din 5 Decembrie 1905 și intitulat obligație ipotecară, a împrumutat de la Petrache Flocea una mie lei cu scadența la 5 Decembrie 1906; pentru asigurarea capitalului debitorul declară că constituie ipotecă

asupra celor două mașini, menționate mai sus, că prin acest act se constată că mașinile au intrat în posesiunea lui P. Flocea;

Având în vedere că, din analiza convențiunii părților rezultă că debitorul Leon Nivinschi a remis creditorului său două mașini pentru siguranța datoriei; că prin urmare între P. Flocea și Leon Nivinschi a intervenit un contract de amanet; că deci părțile în mod greșit au calificat raportul juridic destinat pentru a asigura plata capitalului, obligației ipotecare;

Având în vedere că, Leon Nivinschi, prin actul autentificat de Judecătoria ocolului Stenmic în ziua de 15 Ianuar 1906, sub No. 43, a vândut lui G. Gherolimos o locomobilă sistem Ruston Proctor cu No. 2116 și o batoză sistem Ramson cu No. 9966 cu prețul de 2600 lei, stipulând că suma de 1000 lei din preț să o plătească Gh. Gherolimos lui Petrache Flocea pentru stingerea datoriei constatată prin actul de împrumut arătat mai sus, că prin contractul de vânzare se constată că batoza și locomobilele au fost predate lui Gh. Gherolimos;

Având în vedere că, prin transacția autentificată de Trib. Iași sub No. 4729 din 24 Mai 1906 dintre Gh. Gherolimos și Gh. P. Anghelescu s'a convenit că acest din urmă să intre în stăpânirea moșiei Bojila de la data transacției; că Gh. Gherolimos însă își rezerva dreptul de a rămâne pe moșie până după strângerea recoltei, care-i aparține exclusiv;

Având în vedere că, din depunerile martorilor ascultați de Trib. Iași se constată că batoza și locomobilele se aflau pe moșia Bojila din jud. Iași în posesiunea lui Gh. Gherolimos care era arendașul moșiei și de unde pârâții le-au luat în lipsa sa;

Având în vedere că, avocații lui Petrache Flocea au susținut că acesta era în drept ca să ridice batoza și locomobila pentru motivul că Gherolimos fiind cumpărătorul acestor obiecte este reprezentantul lui Leon Nivinschi, că deci P. Flocea avea dreptul de a cere de la Gh. Gherolimos predarea obiectelor ce-i fusese constituite amanet de către Leon Nivinschi, că Trib. Iași în considerentele sentinței prin care și-a declinat competența de a judeca acest proces, a stabilit că pârâții au comis un fapt ilicit, atunci când au ridicat cele două mașini, că prin urmare există lucrul judecat asupra chestiunii că pârâții au avut dreptul de a ridica mașinile;

Având în vedere că, Trib. Iași prin sentința menționată mai sus declinandu-și competența a trimes afacerea în judecata Tribunalului Vaslui, acesta este dispozitivul sentinței și numai asupra acestei chestiuni există lucrul judecat, că Tribunalul declarând că nu este competent de a judeca acțiunea, considerentele din această sentință nu pot constitui lucrul judecat în ceia ce privește fondul acțiunii;

Având în vedere că amanetul este un act real; el se formează *«re»* după cum ziceau Romanii, că atât timp cât nu s'a făcut remiterea lucrului poate să fie o obligație convențională de a da un amanet, nu există însă amanet; că existența amanetului ca contract presupune remiterea lucrului, și cum contractul face să nască dreptul real, existența dreptului de amanet implică de asemenea această remitere; că amanetul este deci un drept real, care nu se constituie prin simpla convențiune;

Având în vedere că, cu nimic nu s'a dovedit că Leon Nivinschi a remis în presiunea lui P. Flocea, batoza și locomobila; că prin urmare contractul de amanet nu s'a putut naște, că între aceștia a putut să existe o convențiune prin care Leon Nivinschi să fi fost obligat de a constitui lui P. Flocea amanet batoza și locomobila și în virtutea căreia P. Flocea ar fi putut exercita o acțiune prin care să constrângă pe Nivinschi de a-și îndeplini obligația, ceia ce însă n'a făcut;

Având în vedere că, cumpărătorul unui lucru determinat față cu vânzătorul este un reprezentant cu titlu particular, ast-fel în cât nu-i sunt opozabile de

cât drepturile reale constituite asupra lucrului vândut înainte de achizițiune; că obligațiile personale ale vânzătorului nu sînt opozabile, de oare-ce el nu-i reprezentă pentru universalitatea bunurilor, că deci chiar dacă Leon Nivinschi s'ar fi obligat de a constitui lui P. Flocea amanet obiectele vândute, această obligație personală nu este opozabilă lui Gh. Gherolimatos;

Considerând că, stipulația cuprinsă în actul de vânzare acelor două mașini, ca cumpărătorul să plătească lui P. Flocea suma de 1000 lei pe care vânzătorul Leon Nivinschi o datora celui dintâi, dă drept acestuia de a cere plata sumei de la Gherolimatos, nu poate avea însă nici un drept asupra lucrurilor vândute;

Avînd în vedere că, pârâții Vasile Flocea și Petrache Vidrașcu au dat și ei concursul lor la ridicarea batozei și a locomobilei, nu s'a dovedit însă cu nimic că ei au cunoscut raporturile juridice dintre părți, că prin urmare neputându-li-se imputa nici o culpă, acțiunea în privința lor urmează a fi respinsă ca neîntemeiată;

Avînd în vedere că, din cele expuse mai sus se constată că Petrache Flocea a intrat pe nedrept în posesiunea unei batoze și a unei locomobile cari sînt proprietatea lui Gh. Gherolimatos și pe care continua a le deține;

Avînd în vedere că, după art. 998 C. civ. ori-ce faptă a cmului care cauzează altui prejudiciu, obligă pe acel din cărui greșală s'a cauzat, a-l repara;

Avînd în vedere că, Petrache Flocea urmează a restitui lui Gh. Gherolimatos batoza și locomobila pe care le deține fără drept sau a'i plăti suma de 5000 lei valoarea acestor două mașini;

Avînd în vedere valoarea daunei cauzate reclamantului prin deținerea acestor mașini, se evaluează la trei lei pe zi, care sumă se obligă P. Flocea de a o plăti cu începere de la 5 Aprilie 1906, momentul primirei citațiunei în judecată și până la restituirea mașinelor;

Pentru aceste motive, redactate de d-l membru de sedință, Tribunalul, admite acțiunea, etc.

(ss) Al. N. Viforeanu, D. Volanschi.

STUDIUL STATISTICEI

(Urmare ¹⁾)

CAPIT. VI

Natura cifrelor statistice; metoda pentru-ca și le putem obține, și instituțiunile statistice.

Cifrele culese de statistică, se obțin prin 3 căi și anume: 1) pe cale oficială, (prin administrațiunea publică); 2) prin diferite lucrări statistice și 3) prin particulari.

1) Cifrele oficiale sînt culese prin marele cercetări făcute în domeniul statistice, de către autoritățile publice sau de către o ramură a administrațiunei generale a statului. Această culegere de date, se face prin funcționari speciali și anume inițiați în această știință. Iată ce spune, *Moreau de Jonnés*, referindu-se la aceasta: «Il faut que ces chiffres pour échapper à tout soupçon, soient publiés avant les discussions publiques auxquelles ils doivent servir. Rien ne les décrie plus que d'être préparés pour une occasion; ils perdent alors leur caractère historique et risquent

de descendre jusqu'à celui de documents apocryphes. Dans notre temps, où la défiance du pouvoir est poussée à l'extrême, il n'est pas superflu de limiter la statistique officielle à des chiffres seulement, sans aucune déduction de leurs conséquences; cette réserve est sans doute fâcheuse, puisqu'elle prive le pays de commentaires essentielles, qu'elle borne l'usage de la statistique à un petit nombre d'adeptes, et que l'intérêt des publications ou même leur utilité pratique en est considérablement diminuée. Mais aussi l'autorité ne s'engage-t-elle pas dans des interprétations et des assertions qui, quoique fondées, n'en pourraient pas moins être inopportunes ou indiscretes? D'ailleurs, les chiffres, séparés de toute explication, n'en conservent que mieux leur indépendance et gardent bien plus sûrement, à l'abri de leur caractère mystérieux, le trésor de la vérité. Quant aux chiffres compilés par des auteurs quelconques dans les documents officiels, ils exigent deux conditions de crédibilité qui leur sont absolument nécessaires: l'une est la citation précise des papiers d'Etat qui les ont fournis, à l'effet qu'on puisse au besoin les éclaircir ou les vérifier; l'autre est le nom de celui qui en a fait l'emprunt, afin d'apprécier le degré de confiance qui lui est dû. Vouloir s'affranchir de ces deux conditions, c'est substituer à des témoignages décisifs une opinion isolée et réduire des preuves indubitables à des assertions sans valeur.

Ou dirait volontiers, en voyant la repugnance que quelques auteurs ont à citer les sources de leurs chiffres, qu'ils prétendent s'attribuer devant le public les travaux qu'ils ont recueillis, constatés et élaborés».

Cifrele culese individual nu pot aduce decî probe statistice, de cât cu privire la unele subiecte cu totul limitate, căci, particularul nu poate avea la îndemână de cât mijloace cu totul restrânse pentru a culege acele date. Aceste date culese din inițiativă privată și individuală, trebuiesc sistematizate în un tablou în care să fie trecut numele celui care le-a cules, origina acelor date, precum și modul cum au fost culese.

Numai astfel, datele culese în acest mod vor putea avea o valoare serioasă și vor putea în urmă, conlucra la stabilirea statistice generale a unui stat.

Locot. D-r G. D. Danielopol

(Va urma).

Rugăm stăruitor pe abonații rămași în întârziere cu plata abonamentelor, să trimită sumele datorate prin mandat postal, direct la administrația ziarului *Curierul Judiciar*, București, sau să plătească la prezentare numai în mîna incasatorilor: *I. Riveanu*, pentru provincie, și *I. St. Tudoroiu*, pentru Capitală, în schimbul chitanțelor ce vor emite din registru cu matcă investite cu ștampila, *Curierul Judiciar*.

1) Vezi «*Curierul Judiciar*», No. 58 și 60/907.